

та чрез непокрытата добръ съ завѣса часть на цирка той случи да види едно ужасно и страшно евленіе; то не избѣгна отъ лукавшината му, която пакъ подкрѣпи отпадналата му смѣлость.

Тсгасъ той си издигна ржката на горѣ и на лицето му естествено великолѣпно и гордо поеви са отъ изново важното израженіе на повелителното му спокойствіе.

— Виждте ! рече той съ грѣмливъ гласъ, който изведнажъ заслуши виковеѣ на метежното множество. Виждте какъ боговетѣ покровителствуватъ невинността; подземныѣ огневе са протестиратъ сръщо свидѣлствата на обвинителя ми.

И очитѣ на сичкыѣ са обърнахъ къмъ мѣстото което показваше ржката на Арбака и съ неописанъ ужасъ видѣхъ единъ колосаленъ облакъ надъ върха на Везувій првиченъ на преогроменъ букъ, на който дѣнертъ са виждаше черъ а клоноветѣ пламенны, и тѣзи пламъци измѣняемы на сѣка мивута, ту распалены ту изчезающы, но пакъ възражданы съ пламъци еще почесты и свѣтливы, щото неможаше да са гледа на тѣхъ.

Дълбоко и страшно мълчанье настанъ тосъ часъ, прекѣсвано само отъ ревоветѣ на лева, на който отъ близолежащето зданіе са отговори едно остро и диво рѣмженье, рѣмженъето на тигра другаря на лева, бѣ бѣдствененъ знакъ на тежката атмосфера, който предвѣщаваше гнѣва и неблаговоленіето на небето.

И всеобщы и голѣмы женскы викове са подигнахъ тогасъ, а мъжветѣ са погледвахъ безмолвны едни други. Въ тѣзи минута са поклати земята и са олуляхъ стѣныѣ на цирка, а на далечъ са чуваше гърмежтъ на падающыѣ къщя. Малко подиръ туй видѣхъ голѣмыя и огнянъ облакъ който са спущаше на тѣхъ като порой и изгрыгваше изъ утробата си дѣждъ отъ пепель размѣсенъ съ распалены каменны уломъцы. Страшныѣ този дѣждъ чупаше и засыпваше лозята, пустыѣ улици и цирка и околноститѣ и самыѣ морскы вълны, които са заразявахъ безпрестанно отъ едни необыкновенны *дѣммы*.

Никой не са грижаше вече нито за правосждіето, нито за Арбака, главната и единственна цѣль за сѣкяго бѣше мысльта за спасеніе и за бѣганье. И бѣгахъ сичкы като блѣскахъ а са блѣскахъ, като са натискахъ и тѣпчахъ немилостиво падающыѣ до като всрѣдъ викове и умоленія и стенанія на раненыѣ безбройното онуй множество са изсыпа вѣнъ отъ цирка чрезъ разныѣ и многочисленны неговы проходы; къдѣ бѣрзахъ? едни отъ страхъ отъ вторый труесъ отидохъ си у тѣхъ за да грабнѣтъ поскѣпоцѣнныѣ си нѣ-